

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji: C(2020) 5540 final z dnia 6 sierpnia 2020 r. i C(2021) 2834 final z dnia 19 kwietnia 2021 r.; i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie; lub
- tytułem ewentualnym – przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpoznania co do istoty i orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie kwestionuje ustalenia Sądu, zgodnie z którymi nie ma ryzyka, że Komisja w przyszłości naruszy art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 („rozporządzenia w sprawie przejrzystości”), z tego względu że:

- i. przesłanka „atmosfery wzajemnego zaufania” nie stanowi ogólnego domniemania poufności; i
- ii. brak jest ryzyka, że Komisja ponownie oprze się na niejednoznacznej przesłance takiej jak „atmosfera wzajemnego zaufania” w odniesieniu do przyszłych wniosków o udzielenie dostępu do dokumentów.

W zarzucie drugim wnoszący odwołanie wskazuje, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim stwierdził, że nie zachodzi ryzyko powtórzenia naruszeń zasad przejrzystości i dobrej administracji oraz naruszeń proceduralnych rozporządzenia w sprawie przejrzystości, które miały miejsce w postępowaniu, które doprowadziło do tej sprawy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Pitești (Rumunia) w dniu 2 marca 2023 r. – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

(Sprawa C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”)

(2023/C 189/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Pitești

Strony w postępowaniu głównym

Skarżący: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Druga strona postępowania: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 12 i art. 47 [karty] stoją na przeszkodzie wprowadzeniu ograniczeń dla dokonywania niektórych czynności prawnych przez stowarzyszenia zawodowe sędziów – w celu promowania i ochrony niezawisłości sędziowskiej oraz praworządności, a także ochrony statusu tego zawodu – poprzez wprowadzenie wymogu istnienia uzasadnionego interesu prywatnego, który został nadmiernie ograniczony na podstawie wiążącej decyzji Înalta Curte de Casație și Justiție (wysokiego trybunału kasacyjnego i sprawiedliwości), której następstwem była krajowa praktyka w sprawach podobnych do tej, w której sformułowane zostało przedmiotowe pytanie, wymagającego bezpośredniego związku między aktem administracyjnym, będącym przedmiotem sądowej kontroli legalności, a bezpośrednim celem i zadaniami stowarzyszeń zawodowych sędziów, określonymi w ich statutach, w przypadkach, w których stowarzyszenia te dążą do uzyskania skutecznej ochrony sądowej w sprawach regulowanych prawem unijnym, zgodnie z zakresem i ogólnymi celami statutowymi?

- 2) Czy, w zależności od odpowiedzi na pierwsze pytanie, art. 2, art. 4 ust. 3 i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, załącznik IX do [aktu dotyczącego warunków przystąpienia] i decyzja [MWiW] ⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, które ograniczają kompetencje krajowej dyrekcji ds. zwalczania korupcji poprzez przyznanie wyłącznej kompetencji w zakresie prowadzenia postępowań karnych w sprawie przestępstw korupcyjnych (w szerokim znaczeniu) popełnianych przez sędziów i prokuratorów niektórym specjalnie wyznaczonym prokuratorom (przez prokuratora generalnego Rumunii na wniosek zgromadzenia plenarnego najwyższej rady sądownictwa) w ramach prokuratury przy Înalta Curte de Casație și Justiție (wysokim trybunale kasacyjnym i sprawiedliwości) oraz, odpowiednio, prokuratur przy sądach apelacyjnych, przy czym te ostatnie są również właściwe w odniesieniu do innych kategorii przestępstw popełnianych przez sędziów i prokuratorów?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją (Dz.U. 2006, L 354, s. 56; zwanej dalej „decyzją MWiW”).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Chaskowo (Bułgaria) w dniu 7 lutego 2023 r. – „Ekostroy” EOOD / Agencija „Pytna infrastruktura”

(Sprawa C-61/23, Ekostroy)

(2023/C 189/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Chaskowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Ekostroy” EOOD

Strona przeciwna: Agencija „Pytna infrastruktura”

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 9a dyrektywy 1999/62/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w tym przepisie wymóg proporcjonalności kar przewidzianych za naruszenie przepisów krajowych wydanych na podstawie tej dyrektywy stoi na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, w których przewidziano nałożenie grzywny lub kary ryczałtowej za naruszenia przepisów dotyczących obowiązku ustalenia i uiszczenia z góry kwoty opłaty za użytkowanie infrastruktury drogowej, niezależnie od charakteru i ciężaru tych naruszeń – w sytuacji gdy przewidziano możliwość zwolnienia z odpowiedzialności karnoadministracyjnej w przypadku uiszczenia tzw. „opłaty wyrównawczej”?

⁽¹⁾ Dz.U. 1999, L 187, s. 42.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 13 lutego 2023 r. – Cobult UG/TAP Air Portugal SA

(Sprawa C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cobult UG

Strona pozwana: TAP Air Portugal SA